

स्मात्पितरश्चौषधयश्च सत्यथ यदुवा प्राप्नाति तन्मनुष्येषु जुहोति तस्मान्मनुष्याः
 सन्ति ॥ ११ ॥ या वै प्रजा यज्ञेऽनन्वाभक्ताः । पराभूता वै ता एवमेवैतद्या इमाः
 प्रजा अपराभूतास्ता यज्ञमुखेऽभजति तेनो ह पशवोऽन्वाभक्ता यन्मनुष्यान्नु
 पशवः ॥ २० ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । न वै यज्ञ इव मत्तवै पाकयज्ञ इव वा
 ऽइतीदृक् हि यदन्यस्मिन्यज्ञे सुच्यवद्यति सर्वं तदग्नौ जुहोत्यथैतदग्नौ हुत्वोत्सृ-
 प्याचामति निर्लेढि तदस्य पाकयज्ञस्येवेति तदस्य तत्पशव्यं द्रुपं पशव्यो हि
 पाकयज्ञः ॥ २१ ॥ सैषैकाहुतिरेवाग्ने । यामेवामूं प्रजापतिरजुहोदथ यदेतत्तत्प-
 श्वेवाधियन्ताग्निर्योऽयं पवते सूर्यस्तस्मादेषा द्वितीयाहुतिर्ह्रयते ॥ २२ ॥ सा या पू-
 र्वाहुतिः । साग्निहोत्रस्य देवता तस्मात्तस्यै जुहोत्यथ योत्तरा स्विष्टकृद्वाजनमेव
 सा तस्मात्तामुत्तरार्थे जुहोत्येषा हि दिक् स्विष्टकृतस्तन्मिथुनयिवैषा द्वितीयाहु-
 तिर्ह्रयते द्वन्द्वं हि मिथुनं प्रजननम् ॥ २३ ॥ तद्वयमेवैतेऽआहुती । भूतं चैव भ-
 विष्यच्च ज्ञातं च जनिष्यमाणं चागतं चाशा चाद्य च अथ तद्वयमेवानु ॥ २४ ॥
 आत्मैव भूतं । अद्वा हि तद्यद्भूतमद्वा तद्यदात्मा प्रजैव भविष्यदनद्वा हि तद्य-
 द्भविष्यदनद्वा तद्यत्प्रजा ॥ २५ ॥ आत्मैव ज्ञातम् । अद्वा हि तद्यज्ज्ञातमद्वा तद्य-
 दात्मा प्रजैव जनिष्यमाणमनद्वा हि तद्यज्जनिष्यमाणमनद्वा तद्यत्प्रजा ॥ २६ ॥
 आत्मैवागतम् । अद्वा हि तद्यदागतमद्वा तद्यदात्मा प्रजैवाशानद्वा हि तद्यदा-
 शानद्वा तद्यत्प्रजा ॥ २७ ॥ आत्मैवाद्य । अद्वा हि तद्यदद्याद्वा तद्यदात्मा प्रजैव
 श्वोऽनद्वा हि तद्यद्भूतोऽनद्वा तद्यत्प्रजा ॥ २८ ॥ सा या पूर्वाहुतिः । सात्मानमभि-
 ह्रयते तां मन्त्रेण जुहोत्यद्वा हि तद्यन्मन्त्रोऽद्वा तद्यदात्माऽथ योत्तरा सा प्रजा-
 मभि ह्रयते तां तूष्णीं जुहोत्यनद्वा हि तद्यत्तूष्णीमनद्वा तद्यत्प्रजा ॥ २९ ॥ स जु-
 होति । अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेत्यथ प्रातः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहे-
 ति तत्सत्येनैव ह्रयते यदा ह्येव सूर्याऽस्तमेत्यथाग्निर्ज्योतिर्यदा सूर्य उदेत्यथ सूर्यो